

Crèdit Variable de matemàtiques (GeoGebra).

El tercer trimestre de l'any passat molts alumnes que ara estan fent tercer d'ESO varem fer un crèdit variable de matemàtiques on construïem figures geomètriques amb un programa d'ordinador anomenat Geogebra. Amb aquest programa vam fer moltes figures (exactament vint-i-tres) com per exemple un hexàgon regular, la mediatriu d'un segment, l'ortocentre d'un triangle, la recta d'Euler, l'angle inscrit en una circumferència, etc. Aquestes figures, quan ja les havíem acabat, les exportàvem i l'Antoni Garrido, el professor, les penjava a la seva web. Aquesta web matemàtica que estàvem fent la presentàvem a un concurs de webs de ciències de l'XTEC.

Mentre anava avançant el curs, l'Antoni

anava retocant i millorant la web; va introduir una foto general i una foto de cadascun dels alumnes i, per poder veure millor les figures de cadascun, va fer un apartat a la esquerra de la web on hi podem trobar els noms dels alumnes del crèdit. Quan ja s'acabava el curs es va introduir un apartat més a la web; un *top ten* de les millors figures. Finalment, la web va quedar molt bonica i original.

Hi ha hagut molts treballs presentats i finalment les webs d'Agramunt (Agramunt verd) i de Valls (Contaminació lumínica a Valls) han guanyat el premi. Malgrat tot, la nostra feina es publicarà a l'apartat Escola Oberta de l'XTEC.

Carla Santaló Toral 3r d'ESO B

Visita a l'Institut de Ciències del Mar

El dimarts 13 de novembre els alumnes de tercer d'ESO vam anar a l'Institut de

Ciències del Mar. Després d'una petita introducció, ens varen repartir per les diferents instal·lacions per poder veure com treballaven els investigadors.

Primer vam anar al laboratori de sediments i ens varen explicar d'on es treuen els sediments marins, com s'agafen i com s'estudien; fins i tot vam fer una simulació de recollida de sediments. Gràcies al microscopi electrònic vam poder veure organismes invisibles augmentats 17.000 vegades. Una de les coses que més ens va impressionar va ser la sala de dissecció on s'estudia l'edat, sexe, el que mengen i com són les poblacions de les diferents espècies de peixos, crustacis i cefalòpodes. També tenen una col·lecció biològica de referència que permet identificar més de 1000 espècies. Per últim, en el taller de plàncton, vam entendre la causa més

important de la proliferació de meduses a les nostres platges: la desaparició de les tortugues. Vam trobar la visita molt interessant.

Alumnes de tercer d'ESO D

Sumari

En portada: Crèdit Variable de matemàtiques (GeoGebra). Pàg. 1 **Visita a l'Institut de Ciències del Mar.** Pàg. 1
Conferències i exposicions: Mou-te amb el planeta. Pàg. 2 **Els mossos a l'Institut.** Pàg. 2 **Conferència del**
escriptor Paco Marín. Pàg. 2

Música: Escoltem la banda. Pàg. 3 **La petita xinxeta rodolaire.** Pàg. 3 **Museu de la música.** Pàg. 3

Final de curs: Juny del 2007: un final de curs molt intens. Pàg. 4

Núria: Acampada a Núria. Pàg. 5

Francès: Pel·lícula en francès. Pàg. 6 **Resum de la pel·lícula Le Défi.** Pàg. 6

Acrosport: L'Acrosport. Pàg. 7

Contraportada: Un segle de cultura i ciència als Països Catalans. Pàg. 8

“Mou-te amb el planeta”...

...pels passadissos de l'Institut!

Com tots sabem, la terra s'està escalfant, i això és degut en gran part a l'espècie humana, ja que un dels responsables d'aquest escalfament és l'augment desmesurat de les emissions de CO₂ a l'atmosfera, provocades majoritàriament per l'ús diari de vehicles. L'última setmana de setembre, l'Institut Jaume Balmes va acollir l'exposició proporcionada per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic, i subvencionada pel districte i l'AMPA “Mou-te amb el planeta” on es reflectia aquest problema.

Tot i que Espanya va ser un dels primers signataris del Protocol de Kyoto, on diferents països es comprometien a reduir les emissions de CO₂, està molt lluny de complir l'acord. Per intentar corregir-ho, l'ex-

posició proposava una sèrie de solucions senzilles, com per exemple anar a peu més sovint, utilitzar la bicicleta en-

d'un cotxe i una modalitat de transport que s'està estenent a les principals ciutats europees amb el nom de “Carsharing” i que consisteix en l'ús individual per part dels ciutadans d'una flota d'automòbils col·lectiva.

Considerem que aquest tipus d'exposicions en què es donen dades objectives i es proposen solucions allunyant-se del catastrofisme o de la manipulació són útils sempre i quan el visitant reflexioni i canviï la seva actitud.

**Alumnes de
Ciències de la Terra
2n de Batxillerat.**

loc del cotxe, fer servir el transport públic col·lectiu, omplir totes les places

Els mossos a l'Institut

Durant el mes d'octubre ens van visitar a l'Institut els mossos. Els de la nostra xerrada es deien Laura i Albert i ens van explicar el motiu de la seva visita: que hi ha alumnes que incompleixen les normes. Principalment ens van explicar quines drogues són legals (tabac, alcohol, cafè...) i quines no ho són (hachis, marihuana...)

Ens van explicar també que hi ha nois que a les discoteques conviden a les

noies a una beguda i que hi posen un líquid que les droga i elles no se'n adonen del que fan, i el noi s'aprofita i se l'emporta a algun lloc per abusar-ne sexualment.

Després ens van explicar perquè és important portar la documentació a sobre, ja que hi ha casos que si et veuen en el lloc inadequat en el moment menys adequat, et demanen la documentació, i en cas de que no la

portis t'hauran de portar fins la comissaria per a recollir totes les teves dades. I també ens van explicar els objectes que podem portar a l'Institut i els que no. Per exemple, no podem portar un cúter a la motxilla. Aquesta xerrada tan interessant va durar tota una hora.

Fiorella Vasquez 3r d'ESO D

Conferencia del escritor Paco Marín

El jueves día 25 de octubre, vino el Sr. Francisco Marín, profesor de ciencias sociales de nuestro instituto durante 4 años y autor del libro “Corazón de tigre”, para darnos una conferencia.

Al principio de la conferencia, él nos explicó el porqué había hecho este libro y también hizo una breve introducción. Después pasamos a las preguntas. Allí, nuestros compañeros y nosotros, aclaramos nuestras dudas sobre el libro.

Guillem Vidal i Sergi Gil (1r ESO)

Escoltem la banda

Avui, les tres classes de primer d'ESO hem anat a escoltar la Banda Municipal de Barcelona. Hem sortit a les 9.00h de l'institut amb autobús, per així arribar amb temps al centre cívic Les Basses, que és on tenia lloc l'audició.

Els músics de la Banda havien perdut unes partitures, però se les han arreglat prou bé.

Ens han fet un concert dividit en dues parts: primer ens han fet una petita demostració de grup en conjunt i després un presentador ens ha explicat les diferents seccions i grups d'instruments que integren la banda, cadascun dels quals ens ha tocat una peça per ensenyar-nos-en el so. Acabades les

demostracions, els músics han tocat plegats quatre fragments de les següents obres: El Fantasma de l'Òpera, Harry Potter, La Pantera Rosa i La guerra de les galàxies; les hem reconegut fàcilment i el presentador ens n'ha dit el compositor.

Per finalitzar el concert i després d'un torn de preguntes, han tornat a tocar en conjunt una marxa, i tots n'hem marcat el ritme picant de mans seguint les indicacions del director.

Ha estat un matí força mogut.

Ona Mundó i Miquel Monràs 1r ESO

Museu de la música

El passat dia 12 de novembre la classe de 3r ESO A vam fer una sortida al Museu de la música, a l'Auditori. Allà vam fer una visita guiada on una noia, ens ensenyava els diferents instruments del món, la manera de tocar-los i els sons que produeixen. Vàrem poder veure des dels més antics als més actuals i una breu pel·lícula sobre la història de la música i l'evolució dels instruments al llarg del temps.

Per acabar vam anar a una sala interactiva amb diferents instruments; entre

ells un violoncel, una arpa, una guitarra elèctrica, etc. La monitora ens va fer una petita demostració de com es tocava cada un i ens va deixar provar-ho a nosaltres. Posteriorment vam marxar de nou a l'escola.

Va ser una visita força interessant en què vam aprendre un munt de coses.

Laura Farías i Laura Sánchez 3ESO A

La petita xinxeta rodolaire

Amb aquest títol tan suggerent, la Carla Gordo, alumna que va acabar el batxillerat el curs passat, va fer un conte pel que, a més d'escriure'n el text, va dibuixar-ne les il·lustracions i va compondre les melodies que acompanyen les aventures de La petita xinxeta.

El conte fou l'eix conductor del treball de recerca de la Carla, amb el qual aconseguí un dels IV premis ARGÓ de la Universitat Autònoma de Barcelona. L'organització dels premis felicità la Carla per la seva gosadia en fer un treball de recerca tan creatiu i

l'invità a explicar-lo sencer a l'acte de lliurament del premi, alhora que es projectaven les il·lustracions i, amb el seu contrabaix, feia sonar les melodies dels diferents passatges. Va rebre uns forts aplaudiments, però val a dir que la Carla contava amb una bona experiència, ja que durant el treball de recerca l'havia explicat a diferents grups d'infants, veritables crítics, que l'havien rebut amb el mateix entusiasme.

Aquí teniu un parell de fotos de l'acte de lliurament del premi

Final de curs

F

Juny del 2007: Un final de curs molt intens.

Acampada a Núria de 4t d'ESO, triatló de 1r d'ESO, festa de fi d'etapa de 4t d'ESO, sortida de fi de curs de 2n d'ESO al Palau Robert, sortida de fi de curs de l'institut a Sant Llorenç del Munt, mostra de teatre...

Acampada a Núria

Durant els dies 31 de maig i 1 de juny del 2007, els alumnes que l'any passat encara gaudíem de l'últim any de l'ESO, vam inaugurar una altra tradició al Jaume Balmes: una acampada a la Vall de Núria.

L'aventura va començar, un altre cop, després d'una sèrie de dificultats. Per començar, estàvem molt pendents del temps previst, que semblava no voler-nos acompanyar durant aquests dies. En segon lloc, comptàvem amb professors lesionats: el Ferran no ens va poder acompanyar per culpa del genoll, però en el seu lloc, l'Antoni Garrido es va oferir; la Mireia feia una setmana més o menys que portava un collar ortopèdic i l'Albert s'havia trencat un dit de la mà. Afortunadament, la Isabel no va tenir cap entrebanc per a venir.

Malgrat tots aquests tipus de problemes, sempre presents en les nostres sortides més especials, vam marxar amb el tren el 31 de maig amb l'Albert amb la mà embenada, la Mireia amb el collar i el Garrido amb el bastó!

Un cop a Núria (sense perdre'ns gaire) arribàrem a la zona d'acampada on vam plantar les "tendes" i, després de fer un breu reconeixement de la zona, ens vam posar a fer el dinar, que vam compartir amb els nostres professors lesionats.

A la tarda, per grups de tres i quatre,

vam fer la cursa d'orientació. Va ser una experiència molt divertida on vam poder posar en pràctica la teoria treballada a classe. A la nit, després de sopar, es van repartir els "fantàstics" premis de la cursa.

L'endemà, ens vam dividir en tres grups depenent de la ruta que es volia fer: les coves, el Puigmal i el turó de l'Àliga. El grup del Puigmal, un cop dalt, a 2910 metres d'altitud i amb el cansament, però la satisfacció que aquest ascens comporta, ens vam dividir en dos grups. Uns que van baixar per la tartera, amb la Mireia i uns que, amb l'Albert, ens vam aventurar a baixar per la carena.

Un cop a baix, vam plegar "tendes" i, després d'agafar el cremallera, un autocar i el tren, vam arribar altre cop a Plaça Catalunya, d'on cadascú se'n va anar cap a casa.

Va ser una experiència fantàstica, on vam compartir molt i on el treball en equip va ser una peça fonamental per què tot rutllés. Esperem que sigui un precedent, no només pels quarts que vinguin, sinó per a nosaltres mateixos.

Volem agrair als professors que van fer possible aquesta sortida, als companys per la seva actitud, que va fer que fos una experiència inoblidable i, per últim, a l'Albert, que una vegada més promou les activitats més divertides.

Andrea Escoda i Laia Ferrer

1r Batxillerat

Pel·lícula en francès

Dijous 8 de novembre els alumnes de primera llengua de francès de 2n, 3er i 4t d'ESO, vam anar al Teatre Ovidi Montllor a veure una pel·lícula.

Vam marxar de l'institut molt puntuals i vam agafar el metro a Passeig de Gràcia fins a Poble Sec. Un cop allà, ens van deixar esmorzar durant una bona estona i després ens van fer entrar a una de les sales del teatre.

La pel·lícula que vàrem veure anava sobre el hip-hop. Abans de començar a veure-la ens van fer una introducció, en català, sobre els aspectes de la dansa, el moviment del cos, i com havien evolucionat els balls amb els anys. Ens varen ensenyar uns vídeos per comparar el

mateix estil de dansa de feia uns 50 anys amb l'actual.

Després ens varen posar la pel·lícula, en francès, *Le Défi* (El Desafiament) amb subtítols en castellà. Tracta de les dues bandes de hip-hop més importants de París, els UCB i els LD, que competeixen per anar a la gran final de break dance més rellevant de Nova York. El protagonista, en David, és un dels membres de la banda dels UCB. La seva mare, l'Elena, no està gens d'acord amb què es relacioni amb el tipus de gent que va, i tampoc amb el fet de que se n'hagi d'anar a Nova York. Per això, s'uneix als LD, per conèixer millor les expectatives del seu fill, i per entendre perquè per a ell és tant important

el hip-hop. David, haurà de lluitar contra la seva mare, però també, contra l'amor que sent per la Samia...

Quan va acabar la pel·lícula vàrem fer una sessió de preguntes als dos artistes que ens havien fet la introducció abans, i en acabar, vàrem sortir del teatre, ens vam fer un parell de fotografies davant del Mercat de les Flors i vàrem tornar cap a l'institut.

La pel·lícula ens va agradar molt i esperem repetir, això si, el proper cop... a Sitges!!!

Miriam Pérez Poncelas 3r ESO B

Resum de la pel·lícula "Le Défi"

Els alumnes de 2n, 3r i 4rt d'ESO de francès, el dia 8 de novembre vam anar a la sala Ovidi Montllor del Mercat de les Flors, per veure "Le Défi".

Le Tréfilé, que vol dir l'enfortament, és una comèdia musical produïda i dirigida per la Blanca Li, una ballarina francesa que a l'hora actua a la pel·lícula.

La pel·lícula tracta d'un noi, en David, que marxa de casa perquè està fart de que la seva mare el controlï tant.

Cada dia practica amb els UCB (la seva

banda de Hip-Hop) ja que volen guanyar un concurs, el premi del qual és un viatge a Nova York. L'Elena (Blanca Li), que és la seva mare, preocupada per ell s'integra en un grup, els LD, que és el contrincant de la banda del seu fill.

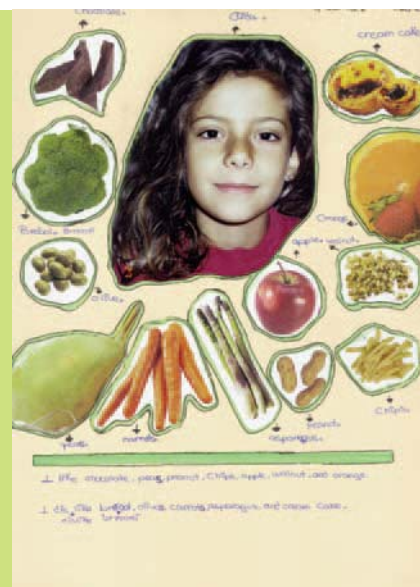
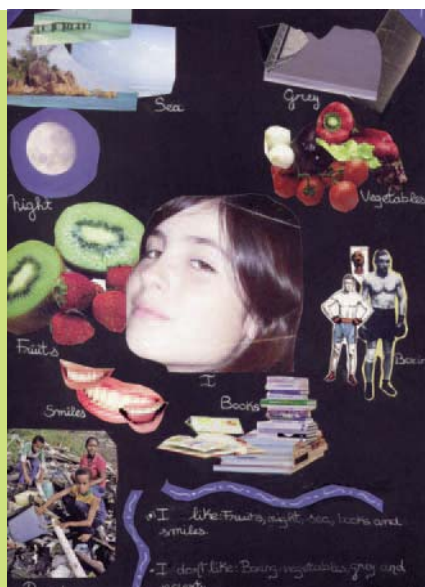
Afegeix passos com els del charlestone als balls habituals del grup. Ella s'integra definitivament en la banda i el dia de l'enfrontament es troben cara a cara mare i fill, LD i UCB. Després de molts passos i de l'enfrontament s'acaben reconciliant.

La pel·lícula ens va agradar molt perquè ens sembla bé que es barregin els balls per a enriquir una cultura ja existent com és el Hip-Hop. A més, és remarcable el paper que fa la Blanca Li com actriu i ballarina, també com a mare ja que reflecteix com és ella la que s'adapta al fill i no el fill a la mare.

Sara Colakovic i Clàudia Bescós

Anglès:

Els nostres nous alumnes

L'acroport

Aquest primer trimestre els alumnes de 2n i 4t d'ESO hem fet acroport a les classes d'educació física i us volem animar a que visiteu l'exposició que hem muntat conjuntament amb el departament de llengua castellana.

L'acroport no és molt popular, tanmateix és tan complet que val la pena practicar-lo. Es creu que l'acrobàcia va aparèixer fa molts anys a Egipte. Primer va ser practicat pels acròbates dels cirks, i ara ha

esdevingut una disciplina esportiva que es practica en un tapís de 12m x 12m.

Es pot realitzar en grup o de forma individual. Practicar-ho en grup afavoreix que les persones es socialitzin. A més, no hi ha guanyadors ni perdedors sinó simplement inventors, això és bo ja que en molts esports no és així.

És una forma integral de practicar activitat física i a més és molt sa, ja que estimula l'activitat cerebral. D'altra banda, cal des-

tacar que és molt fàcil ja que no requereix un feixuc entrenament previ ni cap tècnica en especial.

Per últim recordar que és necessari fer estiraments abans de començar a practicar un esport, ja que si no pots patir lesions.

Albert Capdevila 2n ESO A

Un segle de cultura i ciència als Països Catalans

El 1907, un any després de l'aparició del Noucentisme (corrent ideològic que en part viu i en part substitueix al Modernisme i que representa la perfecció en tots els aspectes culturals), Enric Prat de la Riba entrà a presidir a la Diputació de Barcelona i s'imposà la noble tasca de crear institucions culturals modernes. El 18 de juny d'aquest mateix any, la Diputació Provincial de Barcelona, mitjançant un dictamen acord signat per Enric Prat de la Riba (promotor de la llengua catalana), creà l'Institut d'Estudis Catalans.

L'IEC és una institució que fa cent anys que és vigent amb l'objectiu principal de restablir i organitzar tot allò que es refereix a la llengua i cultura catalanes.

Un objectiu aconseguit, fins ara, gràcies a grans i diversos protagonistes o membres de la llengua catalana. L'IEC és, doncs, "el geni sumat de grans protagonistes" com Enric Prat de la Riba, Guillem M. de Brocà, Josep Puig i Cadafalch,

Josep Pijoan i Soteres, Antoni Rubió i Lluch, Jaume Massó i Torrents, Pere Coromines i Muntanyà, Joaquim Miret i Sans, Miquel dels Sants Oliver... Protagonistes que vetllen perquè el català sigui important i, alhora, sigui la nostra llengua: som qui som, fem el que fem i el que ara sabem només es pot explicar gràcies a aquells que miraren i lluitaren per una llengua (el català) i que preparen el camí cap al present.

Les activitats a l'IEC es van anar diversificant i la llista de noms de protagonistes es va anar fent més ampla i diversa: l'any 1911 s'hi varen incorporar tretze nous membres i entre 19016 i 1927, dotze membres més. El 1931 l'IEC aconsegueix la cessió de la Casa de Convalescència, datada del segle XVIII i de l'Hospital de la Santa Creu (la biblioteca Sant Pau i Santa Creu actual) i s'hi incorporaren tres membres més.

El final de la Guerra Civil fou una època nefasta per a l'IEC. No obstant, alguns

membres es van anar reunint en algunes de les seves cases, com la del president Puig i Cadafalch i, malgrat la censura d'aleshores davant el català, publicaven escrits i propagaven, d'amagat, el català. L'institut, gràcies a l'ajut econòmic que rep, reprèn la seva vitalitat juntament amb una millora pel que fa a la societat catalana. Amb la recuperació de la democràcia es normalitza la situació de l'IEC i és reconegut com una corporació acadèmica científica i cultural que es centra en terres i llengües catalanes.

Amb motiu del centenari, s'ha volgut fer una exposició a la mateixa antiga Casa de Convalescència, situada al pati principal disfressat de pastís d'aniversari amb vint espelmes col·locades sobre una blonda blanca, on, en cada una explica cinc anys de la seva història en els Països Catalans, l'IEC i en el món.

Judit Casellas Vidal
Anna Blasco Martínez

Edita: Institut d'Ensenyament Secundari Jaume Balmes, Barcelona * **Coordinació:** Albert Davi * **Redacció i correcció:** Francesc Royuela i Mireia Martínez * **Disseny i maquetació:** Lluís Travé * **Impressió:** Llibreria Canut * **Tiratge:** 600 exemplars

L'IES Jaume Balmes no es responsabilitza de les opinions expressades en els articles signats.
Revista digital: www.jamebalmes.net